

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

13 март 2012 година *

„Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки по отношение на Република Съюз Мианмар — Замразяване на средства, приложимо спрямо физически лица, образувания и органи — Правно основание“

По дело C-376/10 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 23 юли 2010 г.,

Pyе Phyo Tay Za, с местожителство в Yangon (Мианмар), за когото се явяват г-н D. Anderson, QC, г-н S. Kentridge, QC, г-ца M. Lester, barrister, и г-н G. Martin, solicitor,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-н M. Bishop и г-жа E. Finnegan, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явява г-н S. Hathaway, в качеството на представител, и г-н D. Beard, barrister,

Европейска комисия, за която се явяват г-жа S. Boelaert и г-н M. Konstantinidis, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н A. Tizzano, г-н J. N. Cunha Rodrigues (докладчик), г-н K. Lenaerts, г-н J.-C. Bonichot и г-н M. Safjan, председатели на състави, г-н K. Schiemann, г-н G. Arestis, г-н A. Borg Barthet, г-н M. Plešič, г-н J.-J. Kasel, г-н D. Šváby и г-жа M. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,

секретар: г-жа L. Hewlett, главен администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 септември 2011 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 29 ноември 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си г-н Тау За, гражданин на Република Съюз Мианмар, иска от Съда да отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 19 май 2010 г. по дело Тау За/Съвет (Т-181/08, Сборник, стр. II-1965, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля подадената от него жалба за отмяна на Регламент (ЕО) № 194/2008 на Съвета от 25 февруари 2008 година за подновяване и засилване на ограничителните мерки по отношение на Бирма/Мианмар и за отмяна на Регламент (ЕО) № 817/2006 (ОВ L 66, стр. 1, наричан по-нататък „спорният регламент“), в частта, в която името на жалбоподателя е включено в списъка с лицата, образуванията и органите, към които се прилага този регламент.

Обстоятелства, предхождащи спора, и спорният регламент

- 2 Поради липсата на напредък към демократизация и продължаващото нарушаване на правата на човека в Мианмар, на 28 октомври 1996 г. Съветът на Европейския съюз приема определен брой ограничителни мерки спрямо тази страна в Обща позиция 96/635/ОВППС (ОВ L 287, стр. 1). Тъй като в положението, на основание на което е приета тази обща позиция, не настъпва промяна, действието на разглежданите ограничителни мерки се продължава и засилва през следващите години.
- 3 Жалбоподателят е засегнат за първи път от ограничителните мерки на шестнадесетгодишна възраст с Решение 2003/907/ОВППС на Съвета от 22 декември 2003 година за изпълнение на Обща позиция 2003/297 (ОВ L 340, стр. 81) и с Регламент (ЕО) № 2297/2003 на Комисията от 23 декември 2003 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1081/2000 на Съвета за налагане на забрана за продажбите, доставките и износа в Бирма/Мианмар на оборудване, което би могло да бъде използвано за вътрешни репресии или тероризъм, и за замразяване на финансовите средства на определени лица, свързани с важни правителствени функции в тази държава (ОВ L 340, стр. 37).
- 4 На 27 април 2006 г. Съветът приема Обща позиция 2006/318/ОВППС за подновяване на ограничителните мерки по отношение на Бирма/Мианмар (ОВ L 116, стр. 77). По-специално той замразява финансовите средства и икономическите ресурси на някои членове на правителството на Република Съюз Мианмар и на всички свързани с тях физически или юридически лица, образувания или органи, като на тези членове на правителството и другите физически лица е наложена и забрана за пътуване в държавите членки. Действието на посочените мерки е продължено до 30 април 2008 г. с Обща позиция 2007/248/ОВППС на Съвета от 23 април 2007 година за подновяване на ограничителните мерки по отношение на Бирма/Мианмар (ОВ L 107, стр. 8).
- 5 Предвид сериозността на положението в Мианмар Съветът преценява, че е необходимо да засили натиска върху военния режим и приема Обща позиция 2007/750/ОВППС на Съвета от 19 ноември 2007 година за изменение на Обща позиция 2006/318 (ОВ L 308, стр. 1).

- 6 Член 5, параграфи 1 и 2 от Обща позиция 2006/318, изменена с Обща позиция 2007/750, гласи следното:

„1. Всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от отделните членове на правителството на Бирма/Мианмар, и принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от свързани с тях физически или юридически лица, образувания или органи, изброени в приложение II, се замразяват.

2. Не се предоставят, пряко или непряко, никакви финансови средства или икономически ресурси на или в полза на физическите или юридическите лица, образувания или органи, изброени в приложение II“.

- 7 В списъка в раздел Й), „Лица, които се облагодетелстват от икономическите политики на правителството и други свързани с режима лица“, от приложение II към Обща позиция 2006/318, изменена с Обща позиция 2007/750, са включени по-специално името на жалбоподателя, като за информация е посочено „син на Tay Za“ (Й1в) и името на баща му, г-н Tay Za, като за информация е посочено „Управителен директор, Htoo Trading Co; Htoo Construction Co., [...]“ (Й1а).

- 8 Доколкото става въпрос за правомощията на Европейската общност, спорният регламент, който е приет на основание членове 60 ЕО и 301 ЕО, прилага някои ограничителни мерки, предвидени в Общи позиции 2006/318 и 2007/750. Приложенията към този регламент, съдържащи списъци с лицата, образуванията и органите, засегнати от ограничителните мерки, са изменени с Регламент (ЕО) № 385/2008 на Комисията от 29 април 2008 година за изменение на Регламент № 194/2008 (ОВ L 116, стр. 5 и поправка в ОВ L 198, 26.7.2008 г., стр. 74).

- 9 Член 11, параграфи 1 и 2 от спорния регламент предвижда:

„1. Всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от отделните членове на правителството на Бирма/Мианмар и свързаните с тях физически или юридически лица, образувания или органи, изброени в приложение VI, се замразяват.

2. Не се предоставят, пряко или непряко, никакви финансови средства и икономически ресурси на или в полза на физически или юридически лица, образувания или органи, изброени в приложение VI“.

- 10 Приложение VI към спорния регламент е озаглавено „Списък на членовете на правителството на Бирма/Мианмар и на лицата, образуванията и органите, свързани с тях, упоменати в член 11“.

- 11 В списъка в раздел Й) от приложение VI към спорния регламент, изменен с Регламент № 385/2008, са включени „[л]ицата, които се облагодетелстват от икономическите политики на режима и други, свързани с режима лица“. В позиции Й1в и Й1а са вписани съответно името на жалбоподателя, придружено с информацията „син на Tay Za“ и името на баща му, г-н Tay Za, като за информация е посочено „Управител, Htoo Trading Co; Htoo Construction Co.“

- 12 Член 18, параграф 2 от посочения регламент предвижда публикуването на обявление относно условията за предоставяне на информация, свързана с приложение VI към спорния регламент.

- 13 На 11 март 2008 г. Съветът публикува Известие на вниманието на лицата и правните субекти съгласно списъците, предвидени в членове 7, 11 и 15 от спорния регламент (ОВ C 65, стр. 12).

- 14 В точка 2 от това известие Съветът по-специално посочва, че лицата и правните субекти, изброени в приложение VI към спорния регламент, са:
- „а) отделни членове на правителството на [...] Мианмар; или
 - б) физически или юридически лица, правни субекти или органи, свързани с тях“.
- 15 Съгласно същото известие „[з]аинтересованите лица и правни субекти могат по всяко време да подадат молба до Съвета, заедно със съответната подкрепяща документация, за преразглеждане на решението за включването и присъствието им в горепосочените списъци [...]“.
- 16 Жалбоподателят е живял в Сингапур с майка си от 2000 г. до 2007 г., когато се завръща в Мианмар.
- 17 С писмо от 15 май 2008 г. жалбоподателят иска от Съвета да му съобщи въз основа на какви факти името му е включено в списъка в приложение VI към спорния регламент и да заличи името му от този списък.
- 18 В писмо от 26 юни 2008 г. Съветът отговаря, че името на жалбоподателя е включено в списъка в посоченото приложение, тъй като предвид обстоятелството, че жалбоподателят е син на г-н Тау За, той спада на това основание към групата на лицата, които се облагодетелстват от икономическата политика на правителството на Република Съюз Мианмар.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 19 На 16 май 2008 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба, с която иска отмяна на спорния регламент.
- 20 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква осем правни основания, изведени съответно от липса на правно основание на спорния регламент и от нарушение на задължението за мотивиране, на правото на справедлив съдебен процес, на правото на ефективна съдебна защита, на правото на собственост, на принципа на пропорционалност, на правните принципи, произтичащи от наказателния характер на наложеното замразяване на авоари, и от нарушение на принципа на правна сигурност.
- 21 Съветът, подкрепян от Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, както и от Европейската комисия, иска жалбата да бъде отхвърлена.
- 22 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата в нейната цялост.

Искания на страните пред Съда

- 23 С жалбата си жалбоподателят иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да обяви спорния регламент за недействителен в частта, която се отнася до него, и
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в производството по обжалване и в производството пред Общия съд.

24 Съветът иска от Съда:

- да отхвърли жалбата и
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

25 Обединеното кралство иска от Съда да отхвърли жалбата.

26 Комисията иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

27 Жалбоподателят изтъква четири правни основания, изведени от грешки при прилагане на правото, извършени от Общия съд, що се отнася, на първо място, до правното основание на спорния регламент, на второ място, до задължението на Съвета за мотивиране, на трето място, до правото на защита, и на четвърто място, до зачитането на правото на собственост и на принципа на пропорционалност.

28 Що се отнася до първото правно основание, изведено от грешка при тълкуването на правното основание на спорния регламент, съответните точки от обжалваното съдебно решение, до които се отнася това правно основание, са следните:

„57 [...] необходимо е да се приеме, че предметът на спорния регламент е да поднови и засили ограничителните мерки, установени по отношение на Съюз Мианмар. Всъщност от съображение 6 от спорния регламент става ясно, че в продължение на повече от десет години преди приемането на спорния регламент Съветът и членовете на международната общност многократно са осъждали действията на военния режим на Мианмар, и в частност ограниченията на основните права, и че предвид дългогодишното и продължаващо сериозно нарушаване на основните права от страна на режима целта на наложените от Съвета ограничителни мерки е била да се насърчи зачитането на основните права на човека и така да се защитят обществените морални ценности.

58 Следователно по принцип спорният регламент е ясно насочен срещу трета страна, а именно Съюз Мианмар.

[...]

61 [...] е необходимо да се напомни, че според съдебната практика понятието за трета страна по смисъла на членове 60 ЕО и 301 ЕО може да включва лицата, управляващи такива страни, както и свързаните с тях или контролирани пряко или непряко от тях физически лица и образувания [Решение от 3 септември 2008 г. по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P (Сборник, стр. I-6351, точка 166)]. За да може определено физическо лице да бъде квалифицирано като свързано с лицата, управляващи трета страна, трябва да съществува достатъчна връзка между това лице и въпросния режим.

[...]

66 Налага се също така изводът, че Съветът правилно е приел, че високопоставените ръководители на предприятия на военния режим в Мианмар като бащата на жалбоподателя, а именно управителният директор на предприятията Htoo Trading Co. и Htoo Construction Co., могат да бъдат квалифицирани като лица, свързани с този режим.

Всъщност търговската дейност на посочените предприятия в Мианмар не може да се развива без покровителството на посочения режим. Като ръководители на тези предприятия въпросните лица се облагодетелстват от икономическата политика на тази държава поради длъжността, която заемат. Следователно съществува тясна връзка между ръководителите на тези предприятия и военния режим.

- 67 По отношение на членовете на семейството на тези ръководители е допустимо да се презумира, че се облагодетелстват от заеманата от ръководителите длъжност, така че няма пречка да се приеме, че те също се облагодетелстват от икономическата политика на правителството.
- 68 Все пак презумпцията, че членовете на семейството на високопоставените ръководители на предприятия на трета страна също се облагодетелстват от икономическата политика на правителството на тази държава, може да бъде оборена, ако жалбоподателят докаже, че няма тясна връзка с ръководителя, който е част от семейството му.
- 69 В това отношение следва да се посочи, че жалбоподателят не е установил, че се е отделил от баща си и че съответно вече няма възможност да се облагодетелства от икономическата политика на правителството на Мианмар благодарение на положението на баща си като високопоставен ръководител на предприятие. Безспорно в съдебното заседание жалбоподателят твърди, че е живял с майка си в Сингапур от тринадесетгодишна възраст, никога не е работил за баща си и няма акции в дружества от Мианмар. Той обаче не изяснява произхода на средствата, които са му позволили в периода между 2005 г. и 2007 г. да бъде акционер в две дружества на баща си, установени в Сингапур.
- 70 От друга страна, по силата на член 301 ЕО действията на Общността може да включват дори пълно прекъсване на икономическите отношения с трета страна. Следователно Съветът би могъл да вземе необходимите неотложни мерки по отношение на движението на капитали и плащания, за да изпълни подобно действие в съответствие с член 60 ЕО. Общо търговско ембарго по отношение на трета страна би засегнало всички хора в Мианмар, а не само тези, които се облагодетелстват от икономическата политика на военния режим в Мианмар поради личното си положение в тази страна. На още по-силно основание в настоящия случай трябва да се приеме, че в приложното поле на членове 60 ЕО и 301 ЕО попадат ограничителните мерки, основаващи се на целеви и избирателни санкции, засягащи определени категории лица, за които Съветът е приел, че са свързани с въпросния режим, и сред които са членовете на семейството на високопоставените ръководители на предприятия на съответната трета страна.

[...]

- 72 Освен това следва да се посочи, че включването на членовете на семейството в категориите лица, засегнати от ограничителните мерки по отношение на Съюз Мианмар, е обосновано от съображения за ефикасност. [...] С включването на членовете на семейството на високопоставените ръководители на предприятия се избягва рискът от заобикаляне на въпросните ограничителни мерки чрез прехвърляне на авоарите на тези ръководители на членовете на техните семейства“.

Доводи на страните

- 29 Жалбоподателят твърди, че членове 60 ЕО и 301 ЕО не предоставят на Съвета правомощието да замрази неговите активи поради недостатъчната връзка между него и правителството на Република Съюз Мианмар. Според него от точка 166 от Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе, произтича, че ограничителни

мерки, приети на основание членове 60 ЕО и 301 ЕО, могат да се наложат само на лицата, управляващи трети страни, както и на свързаните с тях или контролирани от тях лица. Не се допускало подобни мерки да се наложат на физически лица единствено въз основа на предположение, че тези лица се облагодетелстват от икономическата политика на даден режим поради връзките си с лица, за които поради принадлежността им към търговските среди съществува предположение, че самите те се облагодетелстват от този режим.

- 30 Като изтъква Решение на Общия съд от 23 октомври 2008 г. по дело *People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет* (Т-256/07, Сборник, стр. II-3019), жалбоподателят поддържа, че Съветът е длъжен да приведе доказателства, че замразяването на средства е обосновано. Според него от това съдебно решение следва, че решението за включване на името на заинтересованото лице в разглеждания списък трябва да се основава на сериозни и достоверни доказателства и институциите трябва да изложат на съответното лице мотивите за това.
- 31 В обжалваното съдебно решение Общият съд изтъквал, че жалбоподателят не е оборил презумпцията, която тежи върху него, поради липсата на разяснения относно произхода на средствата, благодарение на които между 2005 г. и 2007 г. е бил акционер в две дружества на баща си, установени в Сингапур. Жалбоподателят припомня, че не е притежавал такива акции нито през 2003 г., когато за първи път е вписан в разглеждания списък, нито през 2008 г., когато е приет спорният регламент, и че не е имал абсолютно никаква връзка с търговските интереси на баща си.
- 32 Жалбоподателят изтъква, че вписването в подобен списък на имена на членове на семейството на лицата, до които се отнася спорният регламент, с цел да се предотврати рискът от заобикаляне на мярката за замразяване на средствата, не е убедителна обосновка, тъй като подобно вписване не би попречило на превантивното прехвърляне на активи на по-отдалечени членове на семейството или на трети лица.
- 33 Що се отнася до правомощието на Комисията да налага целеви ограничителни мерки на определени категории лица, жалбоподателят отбелязва, че в Решение по дело *Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия*, посочено по-горе, Съдът приема, че макар членове 60 ЕО и 301 ЕО да позволяват прилагането на санкции срещу трета страна, от тях не следва по право разрешение да се налагат избирателни мерки спрямо физически лица.
- 34 На тези доводи Съветът отговаря, че противно на претендираното от жалбоподателя, същият е включен в списъка от спорния регламент поради качеството си на член на особена категория лица, които са идентифицирани в този регламент, а не на собствено основание. При липса на указание в обратен смисъл се предполага, че членовете на семействата на лицата, свързани с военния режим в Република Съюз Мианмар, се облагодетелстват от икономическата политика на тази страна. Ето защо жалбоподателят действително бил свързан с режима по смисъла на Решение по дело *Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия*, посочено по-горе. Освен това жалбоподателят винаги се определял като студент и в нито един момент не пояснявал, че е финансово независим от баща си.
- 35 Що се отнася до риска от заобикаляне на ограничителните мерки, Съветът твърди, че едновременно вписване в разглеждания списък на ръководителя на предприятие и на членовете на неговото семейство водело именно до замразяване на всички съответни авоари, включително онези, за които било възможно предварително да са прехвърлени на такива членове. Като се има предвид необходимата степен на доверие за подобно прехвърляне, ръководителите на предприятия щели да са по-малко склонни да го извършат в полза на трети лица.

- 36 Обединеното кралство, което свежда встъпването си до настоящото правно основание, и Комисията считат, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че спорният регламент е приет на надлежно правно основание. В светлината на текста и на целта на Обща позиция 2006/318 и на спорния регламент, както и на необходимостта да се избегне всяко заобикаляне на важни мерки думите „[...] свързани [...] лица [...]“ с членове на правителството на Република Съюз Мианмар, включени в член 11 от посочения регламент, следвало да се тълкуват като обхващащи членовете на семейството на тези лица и членовете на семейството на лицата, които се облагодетелстват от икономическата политика на това правителство.
- 37 Според Комисията жалбоподателят явно оспорва самия избран от Съвета механизъм на „целевите санкции“. Юрисдикциите на Съюза обаче нямат компетентност да упражняват контрол върху този особен механизъм, избран за прилагане на търговско ембарго спрямо трети страни.
- 38 В правната система на Съюза Съветът разполага с широко право на преценка във връзка с обстоятелствата, които да вземе предвид с оглед на приемането на мерки за икономически и финансови санкции на основание членове 60 ЕО и 301 ЕО в съответствие с приета в рамките на общата външна политика и политика на сигурност обща позиция.
- 39 Тъй като съдът на Съюза не може по-конкретно да замести преценката на Съвета със своята преценка на доказателствата, фактите и обстоятелствата, обосноваващи приемането на такива мерки, упражняваният от Общия съд контрол върху законосъобразността на решенията за замразяване на средства трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт. Жалбоподателят обаче не установява, че Общият съд погрешно е отхвърлил доводите му, че процесуалните правила и съображенията, изтъкнати от Съвета в полза на приемането на спорния регламент, били опорочени от грешка.
- 40 Според Комисията въпросът дали съществува достатъчна връзка между жалбоподателя и ръководителите на Република Съюз Мианмар и въпросът относно извършената от Общия съд фактическа преценка на недостатъчните доказателства или доводи, представени от жалбоподателя за оборване на прякото или непряко свързване на личността му с военния режим в тази страна, не представляват правни въпроси.

Съображения на Съда

Предварителни бележки

- 41 Без изрично да повдига възражение за недопустимост на това правно основание, Комисията поддържа, че въпросът дали съществува достатъчна връзка между жалбоподателя и ръководителите на Република Съюз Мианмар, която да обосновава прилагането на разглежданите ограничителни мерки, представлява фактически, а не правен въпрос. При това положение, тъй като жалбоподателят не е доказал, че Общият съд не е установил точно фактите или че е изопачил доказателства, Съдът трябва да остави в сила направените от Общия съд фактически констатации.
- 42 Тези доводи не могат да бъдат приети.
- 43 Всъщност, както Общият съд припомня в точка 61 от обжалваното съдебно решение, според практиката на Съда понятието за трета страна по смисъла на членове 60 ЕО и 301 ЕО може да включва лицата, управляващи такива страни, както и свързаните с тях или контролирани пряко или непряко от тях физически лица и образувания (вж. Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе, точка 166).

- 44 С оглед на тази съдебна практика Общият съд е проверил дали съществува достатъчна връзка между жалбоподателя и ръководителите на Република Съюз Мианмар, която да обосновава приемането на ограничителни мерки спрямо посочения жалбоподател на основание членове 60 ЕО и 301 ЕО.
- 45 В настоящото производство по обжалване се поставя въпросът дали, след като в точки 66 и 67 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че съществува презумпция, че членовете на семейството на ръководители на важни предприятия на военния режим в Мианмар се облагодетелстват от заеманата от тези ръководители на предприятия длъжност, така че може да се стигне до извода, че те се облагодетелстват и от икономическата политика на правителството на тази страна, той е приложил правилно практиката на Съда относно обхвата на членове 60 ЕО и 301 ЕО, произтичаща по-специално от Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе.

По съществото на спора

- 46 Съгласно постоянната практика на Съда изборът на правно основание на общностен акт трябва да се основава на обективни елементи, които подлежат на съдебен контрол, сред които по-специално са целта и съдържанието на акта (вж. по специално Решение от 16 ноември 2011 г. по дело Bank Melli Iran/Съвет, C-548/09 P, Сборник, стр. I-11381, точка 66).
- 47 Член 60, параграф 1 ЕО гласи, че ако в случаите, предвидени от член 301 ЕО, се счита за необходимо действие на Общността, Съветът може да вземе необходимите спешни мерки по движението на капитали и плащания по отношение на съответни трети държави.
- 48 Съгласно член 301 ЕО, когато обща позиция или съвместно действие, приети в съответствие с разпоредбите на Договора за Европейски съюз, свързани с общата външна политика и политика на сигурност, предвиждат действия на Общността за спирането или ограничаването, изцяло или отчасти, на икономическите връзки с една или повече трети страни, Съветът предприема необходимите неотложни мерки.
- 49 Спорният регламент се отнася до приемането на ограничителни мерки по отношение на Република Съюз Мианмар.
- 50 От съображение 6 от Регламента следва, че предвид дългогодишното и продължаващо сериозно нарушаване на основните права от действащия в тази страна режим, ограничителните мерки в този регламент са средствата за насърчаване на зачитането на основните права на човека и така служат за защита на обществените морални ценности в посочената страна.
- 51 Съгласно член 11 от спорния регламент обжалваните ограничителни мерки се изразяват в замразяване на всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на отделните членове на правителството на Република Съюз Мианмар и свързаните с тях физически или юридически лица, образувания или органи.
- 52 Списъкът с членовете на това правителство, както и на свързаните с тях лица, образувания и органи, посочени в споменатия член 11, който е включен в приложение VI към спорния регламент, съдържа по-специално имената на членовете на Държавния съвет за мир и развитие, на министри, на висши военни и на лица, които се облагодетелстват от икономическата политика на посоченото правителство.
- 53 В това отношение следва да се припомни, че Съдът вече е приел, че предвид текста на членове 60 ЕО и 301 ЕО, и по-специално на използваните в тях изрази „по отношение на съответните държави“ и „с една или няколко трети страни“, тези разпоредби предвиждат

приемането на мерки срещу трети страни, като това понятие може да включва лицата, управляващи такива страни, както и свързани с тях или контролирани пряко или непряко от тях физически лица и образувания (Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе, точка 166).

- 54 Във включения в точка Й от приложение VI към спорния регламент списък на лицата, облагодетелствани от икономическата политика на правителството на Република Съюз Мианмар и съответно чиито средства и икономически ресурси са били замразени, се намират по-специално имената на членове на семейството на ръководители на някои предприятия, сред които и името на жалбоподателя.
- 55 С оглед на припомнената в точка 53 от настоящото съдебно решение практика на Съда не може да се изключи възможността спрямо ръководителите на някои предприятия да се наложат ограничителни мерки, приети на основание членове 60 ЕО и 301 ЕО, стига да се установи, че те са свързани с ръководителите на Република Съюз Мианмар или че дейностите на тези предприятия зависят от тези ръководители.
- 56 При все това спрямо членовете на семейството на ръководителите на предприятия, които са включени в списъка в приложение VI към спорния регламент, се налагат мерки за замразяване на финансови средства единствено поради съображението че те принадлежат към семейството на лица, които на свой ред са свързани с посочените национални ръководители.
- 57 По отношение на тях в точка 67 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че е допустимо да се презумира, че членовете на семейството на ръководители на предприятия се облагодетелстват от заеманата от тези ръководители длъжност, така че няма пречка да се приеме, че те също се облагодетелстват от икономическата политика на правителството. Освен това Общият съд приема, че тази презумпция може да бъде оборена, ако жалбоподателят успее да докаже, че няма тясна връзка с ръководителя, който е част от семейството му (точка 68 от обжалваното съдебно решение).
- 58 При това положение Общият съд стига до извода (точка 70 от обжалваното съдебно решение), че в приложното поле на членове 60 ЕО и 301 ЕО попадат ограничителните мерки, основаващи се на целеви и избирателни санкции, засягащи определени категории лица, за които Съветът е приел, че са свързани с въпросния режим, и сред които са членовете на семейството на ръководители на важни предприятия от съответната трета страна.
- 59 От значение е да се провери дали, като е действал по този начин, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, свързана с обхвата на членове 60 ЕО и 301 ЕО, съгласно тълкуването им в практиката на Съда (вж. по-специално Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе).
- 60 Макар да е вярно, че в точка 166 от Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе, Съдът дава широко тълкуване на членове 60 ЕО и 301 ЕО, доколкото включва в посоченото в тези разпоредби понятие за трети страни лицата, управляващи тези страни, както и свързаните с тях или контролирани пряко или непряко от тях физически лица и образувания, това не променя факта, че подобно тълкуване е поставено в зависимост от условия, насочени да осигурят прилагане на членове 60 ЕО и 301 ЕО, което съответства на поставената им цел.
- 61 В това отношение Съдът отхвърля тезата на Комисията, че било достатъчно разглежданите ограничителни мерки да се отнасят до лица или образувания, които се намират в трета страна или са свързани по друг начин с трета страна, за да се счита, че те са били приети срещу тази страна по смисъла на членове 60 ЕО и 301 ЕО (вж. Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе, точка 168).

- 62 Според Съда подобно тълкуване на членове 60 ЕО и 301 ЕО би предоставило изключително широк обхват на тези разпоредби и изобщо не би отчело произтичащото от самия текст на разпоредбите изискване приетите въз основа на тях мерки да са насочени срещу трети страни (Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе, точка 168).
- 63 От това следва, че за да могат да се приемат на основание членове 60 ЕО и 301 ЕО като ограничителни мерки, засягащи трети страни, мерките срещу физически лица трябва да се отнасят единствено до ръководителите на посочените страни и до свързаните с тези ръководители лица (Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе, точка 166).
- 64 Това изискване осигурява наличието на достатъчна връзка между съответните лица и третата страна, което е целта на приетите от Съюза ограничителни мерки, като не допуска на членове 60 ЕО и 301 ЕО да се даде тълкуване, което е твърде широко и съответно в противоречие с практиката на Съда.
- 65 Като приема, че е допустимо да се презумира, че членовете на семейството на ръководителите на важни предприятия също се облагодетелстват от икономическата политика на правителството, Общият съд разширява категорията физически лица, спрямо които могат да се приемат целеви ограничителни мерки.
- 66 Прилагането на подобни мерки спрямо физически лица единствено поради семейната им връзка със свързани с ръководителите на съответната трета страна лица и независимо от личното им поведение се сблъсква с практиката на Съда относно членове 60 ЕО и 301 ЕО.
- 67 Всъщност не е лесно да се установи връзка, дори непряка, между липсата на напредък към демократизация и продължаващото нарушаване на правата на човека в Мианмар, което, както е видно от съображение 1 от спорния регламент, представлява една от причините, довели до приемането на последния, и поведението на членовете на семейството на ръководители на предприятия, което само по себе си не е предмет на санкция.
- 68 От друга страна, като е приел в точка 168 от Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе, че ограничителните мерки, приети срещу трета страна, не могат да засягат лица, свързани „по друг начин“ с тази страна, Съдът е искал да ограничи категорията на физическите лица, спрямо които могат да бъдат приети целеви ограничителни мерки, до лицата, чиято връзка със съответната трета страна е очевидна, тоест до ръководителите на третите страни и до свързаните с тях физически лица.
- 69 Освен това използваният от Общия съд критерий за включването на членовете на семейството на ръководители на предприятия се основава на презумпция, която не е била предвидена нито в спорния регламент, нито в Общи позиции 2006/318 и 2007/750, към които той препраща, и която не отговаря на целта на тази правна уредба.
- 70 Следователно в рамките на регламент, чийто предмет е санкциониране на трета страна на основание 60 ЕО и 301 ЕО, мярка за замразяване на финансови средства и икономически ресурси на жалбоподателя е можела да бъде приета единствено въз основа на точни и конкретни доказателства, установяващи, че посоченият жалбоподател се облагодетелства от икономическата политика на ръководителите на Република Съюз Мианмар.
- 71 От всички изложени по-горе съображения следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел за допустимо да се презумира, че членовете на семейството на ръководители на предприятия се облагодетелстват от заеманата от тези ръководители

длъжност, така че те също се облагодетелстват от икономическата политика на правителството, и че следователно съществува достатъчна връзка на основание членове 60 ЕО и 301 ЕО между жалбоподателя и военния режим в Мианмар.

- 72 От това следва, че първото правно основание на жалбата е обосновано и че обжалваното съдебно решение трябва да се отмени поради липса на правно основание, доколкото с него не се отменя спорния регламент в частта, в която той се отнася до жалбоподателя.
- 73 Приемането на първото правно основание за обосновано води до отмяна на обжалваното съдебно решение, поради което не е необходимо да бъдат разглеждани останалите правни основания от жалбата.

По жалбата пред Общия съд

- 74 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това.
- 75 В конкретния случай Съдът разполага с необходимите доказателства, за да се произнесе с окончателно решение по жалбата за отмяна на спорния регламент, подадена от жалбоподателя пред Общия съд.
- 76 В това отношение е достатъчно да се посочи, че предвид мотивите, изтъкнати в точки 60—70 от настоящото решение, жалбата е основателна и спорният регламент следва да бъде отменен поради липса на правно основание в частта, в която се отнася до жалбоподателя.

По съдебните разноски

- 77 По силата на член 122, първа алинея от Процедурния правилник, когато жалбата е основателна и окончателното решение по правния спор се взема от Съда, той се произнася по съдебните разноски.
- 78 Съгласно член 69, параграф 2 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от посочения правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено искане в този смисъл. След като жалбоподателят е направил искане за осъждането на Съвета и последният е загубил делото, Съветът трябва да бъде осъден да заплати разноските по двете съдебни производства.
- 79 Член 69, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник, също приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от този правилник, предвижда, че държавите членки и институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. В съответствие с тази разпоредба следва да се приеме, че Обединеното кралство и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски във връзка както с производството пред Общия съд, така и с производството по обжалване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) **Отменя Решение на Общия съд на Европейския съюз от 19 май 2010 г. по дело Tay Za/Съвет (T-181/08).**
- 2) **Отменя Регламент (ЕО) № 194/2008 на Съвета от 25 февруари 2008 година за подновяване и засилване на ограничителните мерки по отношение на Бирма/Мианмар и за отмяна на Регламент (ЕО) № 817/2006, в частта му, която се отнася до г-н Tay Za.**
- 3) **Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноси както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване.**
- 4) **Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноси както в производството пред Общия съд, така и в настоящото производство по обжалване.**

Подписи